

δι' ὃ καὶ πασί πινες τῶν Ἡρακλειπζόντων, ἐκ Α
μφοτέρω ποταμῶν ξηραίνουμένου καὶ πηγνυμέ-
νου, λίθοι γίνονται καὶ γλυκῆ ἐκ δὲ τῆς θα-
λάσσης, τὸν ἥλιον ἀναδυμιάδεται. λα διὰ τὴ
τῆς θαλάσσης τὴν πρὸς τῆν γῆν γλυκύτερόν
ὄζειν, ἢ διότι ἐν τῇ κινήσει μάλιν ὄζει, μειού-
μυρον δὲ τὸ ἀλμυρὸν, γλυκύτερον γίνετο, ἢ ὅτι
καὶ ἐν τῷ βλάθει ἀλμυροτέρον ὄζει τὸ ὕδωρ,
τὰ δὲ πρὸς τῇ γῆν, ἢ τῶν ὄζει βαθέα, δι' ὃ καὶ
τὰ γλυκιά, ἀλμυρὰ ὄζει, καὶ οὐχ ὁμοίως
γλυκία. τοῦτου δι' αἴτιον, ὅτι βαρὺ ἂν τὸ
ἀλμυρὸν, φέρεται μάλιν εἰς βάθος.

λβ διὰ τὴν ἠ θαλάτταν μόνον τῶν ὕδα-
των κρύεται, τὰ δὲ ποταμὰ καὶ ποτάμια, οὐ;
πότερον ὅτι γλυκῶ πολλῶν ἔχει, δηλοῦσι δὲ οἱ
ἄλλοι. ἢ διότι λιπαρὰ δὲ ἡλιόθεν δὲ τὸ ἐν τοῖς ἄ-
λασι ὑψιστάμυρον ἔλαον. λγ διὰ τὴν ἐν
ταῖς λίμναις αἴμμοσιν οὐ γίνεται, ἢ ἥτιον ἢ
ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ τοῖς ποταμοῖς; ἢ ὅτι ἐν
τῇ θαλάττῃ πέτραι γίνονται καὶ ἡ γῆ ἐκπέ-
κωτα μάλιν, ἢ δὲ αἴμμοσιν ὄζει πέτραι ἐ-
ψημένη εἰς μικρὰ καὶ ἐλάττωτα μόρια. ψή-
χεται δὲ, διὰ τὴν πληθύν τῶν κυματων. ἐν ᾧ
ταῖς λίμναις, οὐ γίνονται ὁμοίως πέτραι κρυ-
στατα, οὐδὲ θραυστοὶ ὁμοίως, διὰ τὸ μὴ γί-
νεσθαι κύματα ὁμοίως. ἐν δὲ τοῖς ποταμοῖς
μάλιν, ὅτι τὴν ὑψὺ γλυκῶ καταφέρουσι, τὰς ᾗ
πέτρας τῇ πληθύν θραύσονται. λδ διὰ τὴν ὅ-
τιν ἢ λίμνη ἢ κοπάση ἢ ξηρὰ γίνονται, ὁπο-
κρύεται ὁ σίτος ἐν τῷ πεδίῳ μάλιν, πότερον
ὅτι τὸ ὑψὸν τὸ ἐν τῇ λίμνῃ ἀπατμίζον τῇ
ἀτμίδι θερμώγει τὸν ἄερα ὥστε ἐλάττωσι καὶ
ἀδονεστέροις τὸν πάχυν ποιῆται, ἢ ἐν τοῖς κοι-
λοῖς καὶ ποσειλάθεσι τὸ τοιαῦτον ἐκ τῆς ὄξως
(ὡς
πρὸ λέγεται) τὰ ψυχὰ ἀρχεται, καὶ λανθάνει
εἰς ὀρόβρα; ξηρὰς οὐδὲ ὄξως τῆς λίμνης, διὰ
πλείονος τοῦτου ἢ ψυχρότης πλείων ποσει-
πτοῦσα, πῆνισι καὶ ὁποκρῆται μάλιν. ἐν δὲ
ταῖς τοιαύταις χώραις τὰ ψυχὰ κρύεται γί-
νεται, ὡς πρὸ καὶ δοκεῖ. καὶ τοῖς ἡ γῆ θερμὴ τῷ
χειμῶνσιν. διὰ δὲ τὸ ἔφυρον ἐν, κατέ-
ψυκται τὸ ὅτι πολλὸς θερμὸν τὸ ἐν τῇ γῆ. τὸ
γδ ὑψὸν, οὐδὲ οὕτω πάχυν ὄζει ὥστε μὴ ψύ-
χεται, διὰ τὴν ἐν ὄξωσιν θερμότητα ἐν
τοῖς ὑψέσι, οὕτε οὕτως ὀλίγον ὥστε μὴ ἐν
ἔχειν, διὰ τὸ διάφορον ἐν τῷ γλυκῶ. ὅτι οὐκ
διὰ τὴν ψύξιν αὐτῷ συμβαίνει ὅτι κρυ-
σταλλοῦ ἀπεπατεῖν καὶ οἰκίαι. λε διὰ
τὴν ἠ θαλάτταν ἀλμυρὰ καὶ πικρὰ ὄζει; ἢ ὅτι ἐν

calidius est. Quapropter quibusdam ex iis
qui à disciplina Heracliti sunt, placet, ut
dulci ex aqua siccata, concretaque, lapi-
des, terraque creentur: mare autem sic vin-
de Sol exhalationes eliciat. 31 Cur maris
pars terræ proxima dulcior est? An quia
frequentius movetur: salus autē humor,
cum movetur, dulcior redditur. An quon-
iam aqua in profundo salior est: minus
autē alta, quæ proximè terram est. Quam
obrem quæ statim à terra præcipiti altitu-
dine descendit, falsa est: nec dulcedinis
tantundem reddere potest. Cuius rei cau-
sa est, quòd falsa suo pondere in imum
potius deferatur. 32 Cur mare solum om-
nium aquarum deuri potest? Non enim
pluvia, non fluviialis, non aliqua potu ido-
nea. Vtrum quia multum continet terræ,
quod salis argumento ipsius constat. An
quoniam pinguiusculum est, quod oleum
demonstrat, quod in sale refudetur.

33 Cur lacus arenam vel nullam faciat,
vel minus, quàm mare, & fluuius? An quia
saxa in mari consistunt, & terra deusta ma-
ximè est, arena autem saxum in parua mi-
nimèque perforatum est, quod ictu fluctuū
frangitur. At in lacu saxa non æquè consi-
stunt pura, syceratæque, neque frangi itidē
possunt, eo quòd fluctus nō pari modo ex-
citantur. Sed in fluuiis confici arenam po-
tius dixerim, quoniam terram hi detra-
hunt; saxaque suo fractu perfrangunt.

34 Quam ob causam cum lacus vel dimi-
nutus, vel exiccatus est, frumentū in cam-
po acrius gelu deurit? Vtrum quòd hu-
mor lacus aërem suo vapore tepescit, ut
minus, atque imbecillius congelascit,
quàm locis palustribus, & cauis. An de ter-
ra, ut vulgò dicitur, frigus incipiat, & sub-
eat sensim. Lacu igitur absumpro, frigus
per terræ spatia ampliora plenus inua-
dens gelu instringit, deuritque amplius.
Locis autem cauis, atque palustribus fri-
gora de imis aspirant, quod etiam vulgo
creditur: & quanquam terra caleat tempo-
re hyberno, tamen quia humida est, calor
per summa insidens, refrigeratur, & perit.
Humor enim nec adeò procul est, ut res-
frigerati caloris interioris beneficio ne-
queat: nec adeò paucus, ut nihil madeat:
madet enim terra ubertim. Fit igitur eo ip-
so congelascente, ut quasi super glaciem
& ambulatur, & habitetur. 35 Cur mare
simul salsum, & amarum est? An plures es-
se in mari sapes nihil prohibeat, quip-
pe cum genus salsum amaro coniungi,

τῇ θαλάττῃ πλείους αἱ χυμοὶ; καὶ γδ τὸ ἀλμυρὸν